

[NIESPOKOJNICZEK *sb m*

Oba e oraz oba o prawdopodobnie jasne (tak w niespokojny oraz -ek).

sg N niespokojniczek. ◇ pl V niespokojniczkowie.

Sł stp, Cn brak, Linde także XVII w.

Dem. od „niespokojnik”; iron.: (marg) Swidrigeł broi. (-) Potym zá przyczyną Brátá Iágełá przyiął go Witołd w Iálkę/ y dał mu Branlko/ y Nowogrodek Siewierski w dzierzawę/ Ale on [Świdrygiełło] iáko niełpokoyniczek y tám nie długo wytrwał/ bo trzeći kroć do krzyżaków/ potym do Mołkiewskiego ziąchał StryjKron 504 (Linde); A wy niełpokoyniczkowie/ ktorzyście Iázátánem Bożemu Pomazańcowi/ boyćie fię áby Ipráwiedliwy Bog was Iámych w doł ktory kopiećie niewinnym/ niewrzućił. Respons F4; Sam čás pokaże [...]: iáka iełt intencya náIzá/ á ná co zmierza ten pan niełpokoyniczek z drużyną łobie podobną/ tArgáiąc fię niepotrzebnie ná práwo połpolite PrzestrObr B.

Cf SPOKOJNICZEK

AKtt